

PO TAURAGNŲ D A N G U M

Tauragnų krašto bendruomenės laikraštis

2015 gruodis Nr.80

Naujieji būna kasmet, bet niekada neatkartoja praėjusių metų. Iš jų pasiimkime tai, kas buvo gera, kas mus suteikė stiprybės, vedė pirmyn... Ateinantys metai – naujų galimybių pradžia. Pradėkime juos vedini kėlniausių sumanymų ir idėjų, pasitikėdami savimi ir šalia esančiais, tikėdami savo ateitimi. Telydi visus Kalėdų rimtis ir darna, teaplenkia namus negandos, teatneša gerą sveikatą, viltį, o namus apgaubia santarve ir gerumu.

Jaukių šventų Kalėdų ir laimingų Naujųjų metų!

Tauragnų seniūnas *Alvydas Danauskas*

Sveikindama Jus visus su artėjančiomis šventėmis, noriu pacituoti ištrauką iš Antuano de Sent-Egziuperi „Mažojo princo“:

„O mažojo princo planetoje buvo baisiai netikusių sėklų... baobabo sėklų. Jomis buvo užteršta visa planetos dirva. Na, o baobabu, jeigu per vėlai imsi jį tvarkyti, niekada nenusikratysi. Jie apkeroja visą planetą. Perveria ją kėaurai savo šaknimis. O jei planeta per maža ir baobabų priauga per

daug, ji nuo jų suskyla.“

Taigi saugokime kiekvienas savo trapų pasaulį, kuriame gyvena mums brangūs žmonės. Stenkimės, kad čia nekerotų blogos mintys ir blogi darbai, o jei pasitaikų pykčio, pavydo ir kitokių negerų baobabų daigų, išraukime juos greičiau.

Linkiu rasti įvairių spalvų ir grožio visų ateinančių metų dienų kasdienybėje.

Danguolė Grabauskienė,
bendruomenės pirmininkė

KVIEČIAME

Gavome laišką iš Kalėdų Senelio

Mieli tauragniškliai, žinau, kad gruodžio 11 d. jūsų miestelyje įžiebta Kalėdų eglė. Apgailestauju, kad negalėjau pas jus atvykti, tačiau pažadu, kad užsuksiu pas jus **gruodžio 26 dieną** ir, aišku, atnešiu dovanų – visiems po naują 2016 metų kalendorių. Bet kad visi dovanų gautumėt, reikia tinkamai pasiruošti ir mane sutikti gražiai pasipuošus. Todėl kviečiu jus visus dalyvauti **Gražiausio kalėdinio lango, kiemo ar gatvės konkurse** – tegul miestelis džiugins ir jūsų pačių akį ir svečiai juo grožės. Apie dalyvavimą praneškite bendruomenės pirmininkei iki Kalėdų.

Linkiu jums geros nuotaikos, puikių idėjų puošiant savo miestelį. Iki pasimatymo. Tikiuosi, kad būsiu gražiai sutiktas.

Gruodžio 26 d. 17 val. Vakaronė su Kalėdų seneliu, pasakų personažais, loterija, šokiais ir žaidimais. Ateikime su kalėdiniais pyragais ir saldainiais, kad galėtume patys pasivaikinti ir kaimynui turėtume ką pasiūlyti!

LAUKIAME VISŲ!

Jubiliejinė bibliotekos šventė

Lapkričio pabaigoje tauragniškiei ir miestelio svečiai rinkosi į Tauragnų bibliotekos 70-čio šventę. Ją pradėjo Tauragnų mokyklėlės mokinukai posmais apie knygą. Jie laikė rankose spalvoto popieriaus paukštelius su gražiausiais ir nuoširdžiausiais palinkėjimais bibliotekai ir bibliotekininkei. Tauragnų bibliotekos vyr. bibliotekininkė Nijolė Šuminienė visus pasveikino su gražia švente ir priminė bibliotekos istoriją. Šventės metu Nijolė Šuminienė padėkojo aktyviausiems skaitytojams ir rėmėjams: Aldonai Balčiūnienei, Rimantui Gineičiui, Ingridai Kairionienei, Almutei Kunickienei, Nijolei Narbutienei, Juozui Rukšėnui, Astai Samulėnaitei-Bučienei, Jūratei Šinkūnienei.

Bibliotekos gimtadienio šventėje dalyvavo ir visus pasveikino Seimo narė Milda Petrauskienė su savo padėjėja Marija Ilčinskiene, Utenos rajono savivaldybės mero patarėjas Gintautas Petravičius, Utenos rajono savivaldybės tarybos narys Darius Šinkūnas, Utenos A. ir M. Miškinių viešosios bibliotekos direktorės pavaduotoja Biruta Vaškelienė, vyr. metodininkė Laimutė Maniūšienė, literatų klubo „Verdenė“ pirmininkė Regina Stakėnienė, Utenos KC dailininkė Vida Navikienė, bibliotekininkės iš Juknėnų, Klykių, Kuktiškių, Leliūnų bibliotekų, Tauragnų klebonas garbės kanauninkas Bronius Šlapelis.

Sveikina Seimo narė **Milda Petrauskienė** ir Utenos r. savivaldybės tarybos narys **Darius Šinkūnas**

Šventės metu buvo pristatyta poezijos rinktinė „Brydė žvaigždžių lietuje“. Šios rinktinės autorius – ilgametis „Moko“ teatro režisierius, Tauragnų krašto garbės pilietis, buvęs ilgametis kultūros darbuotojas Vygantas Varneckas. Poezijos rinktinė – didžiausia Vyganto gyvenimo svajonė. Nuo pat jaunystės, rašydamas eilėraščius į sąsiuvinio lapus, jis puoselėjo viltį, kad juos kada nors galės skaityti žmonės, laikydami rankose jo eilėraščių rinktinę.

Kai kuriems eilėraščiams Vygantas sukūrė muziką ir juos dainuoja. Vakaro metu jis padainavo kelias dainas kartu su Rimantu Klimu. (matote **nuotraukoje**) Vygantas Varneckas su džiaugsmo ašarom akyse dėkojo Utenos rajono merui Alvydui Katinui, rėmusiam poezijos rinktinės „Brydė žvaigždžių lietuje“ leidybą, literatų klubo „Verdenė“ pirmininkei Reginei Stakėnienei, paskatinusiai išleisti eilėraščių rinktinę, nuoširdų ačiū tarė UKC direktorės pavaduotojai, redagavusiai eilėraščių knygą, Reginei Lumpickienei ir, žinoma, knygos dailininkei Vidai Navikienei, puikiais gamtos vaizdais apipavidalinusiai eilėraščių rinktinę. Tauragniškiei ir svečiai, sveikindami Vygantą Varnecką, linkėjo jam sveikatos ir kūrybinės sėkmės.

Vygantą Varnecką sveikina Utenos r. savivaldybės mero patarėjas **Gintautas Petravičius**

Vakaro svečiai su malonumu klausėsi Sudeikių moterų vokalinio ansamblio „Su-

Scenos iš spektaklio

deikiečių gaida“ (vad. Audronė Misiukaitė) atliekamų dainų. Žiūrovai su nekantrumu laukė mažųjų Tauragnų artistų pasirodymo. Visuomet malonu nors akimirksniui sugrįžti į nerūpestingą vaikystę: prisiminti perskaitytas pasakų knygas, verčiant jų lapus pakeliauti pasakų labirintais, kartu su pasakų herojais patirti įvairiausių nuotykių. Tokią galimybę suteikė Tauragnų „Moko“ teatro režisierė Loreta Juškėnienė, sukūrusi scenarijų, vaizdingas dekoracijas, išradusiai

aprengusi daugelį pasakų herojų nuotaikingame spektaklyje „Kartą palėpėje“. Žiūrovai mėgavosi reginiu scenoje, žavėjosi puikia vaikų ir Ligos Balčiūnienės vaidyba. Gausūs ir garsūs žiūrovų plojimai, saldainiai ir dovanos – puikus režisierės ir mažųjų vaidintojų triūso įvertinimas.

Bibliotekos gimtadienio šventė baigėsi, bet puikūs prisiminimai išliks ilgam.

Ne už kalnų gražiausios metų šventės. Mielieji, tegul Jūsų namų slenkstį tyliai peržengia meilė ir ramybė, tegul jie būna kupini skalsos ir santarvės, tegul išsipildo visos slapčiausios ir gražiausios svajonės. Sveikinu visus su nuostabia Kalėdų švente! Būkit laimingi Naujaisiais metais!

Danguolė Grabauskienė

Miestelyje sužibo ne tik Kalėdų eglė, bet ir Pupos

Gruodžio 11 dieną miestelio centre, prie seniūnijos, įžiebta Kalėdų eglė. Pirmą kartą ji papuošta rankų darbo žaisliukais iš šieno, medžio, kankorėžių, dėl to ji mums dar gražesnė. Eidamas pro šalį kiekvienas gali surasti savo padarytą žaisliuką. O ir tiems, kurie nespėjo atnešti savo žaislo, tai padaryti dar nevėlu, juk eglutę puošti galime iki pat Naujųjų metų.

Noriu padėkoti moterims, kurios nepatingėjo ateiti į kultūros namus ir kartu su kultūros, muziejaus ir bibliotekos darbuotojomis kurti žaisliukus. Šieno parūpino seniūnas, taigi reikėjo tik darbo rankų. Ačiū Aldonai Budreikienei, Jurgitai Jakubauskaitei, Laimai Jauniškienei, Alfonijai Levčenkai, Ingai Motiejūnienei, Ramunei Palskienei, Janei Šinkūnienei. Mokytoja Aldona Tartilienė atsivedė visus mokinukus ir jie nupynė puikią girliandą, kurią vėliau papuošė varpeliais.

Pakabinti žaisliukus ant didžiulės eglės buvo nelengva. Į pagalbą atėjo gaisrininkai Algimantas Jauniškis ir Gintau-

Žaisliukus kuria Inga ir Jurgita

Ir nupynėm girliandą!

tas Ivonis, elektrikas Raimundas Kairionis, atskubėjo padėti Vidas Juknevičius. Nors pačių aukščiausių šakų pasiekti nepavyko, bet džiaugiamės, kad bendromis jėgomis ir be piniginių išteklių eglutę papuošėme.

Vakare susirinkusiems prie eglės skambėjo muzika, su artėjančiomis šventėmis sveikino seniūnas Alvydas Danauskas, vaikai dainavo daineles ir šoko aplink eglutę. Muziejininkė Gražina visus vaišino kvapnia žolelių arbata, burnoje tirpo imbieriniai sausainiai, kurių prikepė Inga Šinkūnienė.

Nuo eglutės visi skubėjome į salę. Čia susirinkusių laukė „Moko“ teatro premjera – Daivos Čepauskaitės pjesė „Pupos“. Režisierė Loreta Juškėnienė vaidinti spektaklyje pasirinko šeimyninį duetą – Valdą ir Edmundą Žebelius.

Tai spektaklis apie dviejų žmonių ilgą gyvenimą kartu, apie laiką, kuris meilę paverčia rutina. Bet gal ne laikas, o mes patys meilę sunaikinam – toks klausimas iškyla žiūrint spektaklį. Jame galima atpažinti save, savo artimuosius ar kaimynus... O Valda ir Edmundas (arba Alfonsas ir Brigita) turėjo susidoroti su tikrai nelengva užduotimi – ne linksmiti žiūrovą (nors ir juokui yra vietos), bet ir priversti susimąstyti – kaip mes gyvenam,

Apie renginius trumpai

(informacija D. Grabauskienės)

Lapkričio 14 dieną Tauragnų kultūros skyriaus darbuotojos pakvietė tauragniškius, dalyvaujančius meno kolektyvuose, į Utenos kultūros centrą, kur vyko kapelų ir liaudies muzikantų šventė „Linksmoji armonika“. Koncertą stebėjo per 20 tauragniškių meno mylėtojų. Už suteiktą galimybę dėkojame UKC ir Tauragnų bendruomenei.

Grįžus po koncerto visų laukė Gražinos ir Loretos išvirti cepelinai. Buvo labai skanu! Ačiū!

Nuotraukoje: grupė tauragniškių po koncerto.

Gruodžio 1 dieną Viešoji įstaiga „Vilniaus milžinai“ Tauragnuose surengė avangardinio džiazio ir teatro grupės „Goff-Company“ pasirodymą. Grupė parodė koncertą-spektaklį „Koleso“ (Osipo Mandelštamo eilės). Grupės spektakliai populiarūs bei rodyti Vokietijoje, Izra-

ar norim kažką keisti, ar taip ir nesugebam pasimokyti. Palinkėkim spektakliui gero skrydžio – jis to tikrai nusipelnė.

Scena iš spektaklio

elyje, Rusijoje, syki ir Lietuvoje, kitose šalyse, tarptautiniuose teatro festivaliuose. „Goff-Company“ grupė koncertuoja nuo 2007-ųjų. Jos lyderis – aktorius ir režisierius Grigorij Kofman. Muzikantai – Nikolaj Rubanov (St. Peterburgas, saksofonas ir kt. pučiamieji) ir Aleksej Ivanov (St. Peterburgas, būgnai).

Gaila, kad pasižiūrėti puikaus spektaklio, tikrai neeilinio reginio susirinko tik apie 30 žmonių. Bet galime pasidžiaugti, kad režisierius pažadėjo Tauragnuose apsilankyti dar ne kartą.

Gruodžio 6 d. Tauragnų skyriaus folklorinis ansamblis dalyvavo advento popietėje Utenos kultūros centre.

Baigiantis 2015-iems...**Kokie jie buvo?**

Baigiantis metams įprasta įvertinti, kokie jie buvo, kaip gyveno valstybės ir jų piliečiai, kokie svarbūs įvykiai nutiko, vertinti praeitį ir kurti prognozes ateičiai. Gruodis dėl daugelio priežasčių ypatingas mėnuo – čia ir adventinis laikotarpis, ir Kalėdų stebuklo laukimas, ir įžengimas į dar vienerius metus. Perverčiau laikraščio „Po Tauragnų dangum“ šių metų numerius ir suskaičiavau, kad per šiuos metus kalbinau, rašiau ar bent paminėjau daugiau kaip 40 seniūnijos žmonių. Net pati sunkiai patikėjau, kad tiek daug. Kiekvieno iš jų gyvenimas vertas atskiro straipsnio. Netgi tada, kai žmogus sako, kad nieko negali papasakoti, kad jo gyvenime lyg ir nieko ypatingo nevyko – žiūrėk, ir gimsta puikiausia istorija. Ačiū visiems, pas kuriuosėjau, kurie atvėrė man namų duris ir mielai pasakojo apie savo gyvenimus, ačiū ir už tai, kad buvo pokalbių „ne spaudai“. Už tai dar labiau ačiū. Man Jūsų pasitikėjimas labai svarbus. Ačiū, nes be Jūsų nebūtų nė vieno straipsnio, nebūtų naujų temų, o ir laikraščio nebūtų. Buvo taip gera, kai Jūs dėkojot, kad atėjau ir kalbinau, nes juk tai aš turiu dėkoti! Paskutinio 2015-ųjų metų mano straipsnio tema irgi apie Jus – kokie Jums buvo šie metai. Įdomūs ar laimingi, gražūs ar kūrybingi ir pilni vilčių? O gal sunkūs, neįdomūs, metai kaip visada, kai nieko tokio įsidėmėtino lyg ir nevyko?

Bronė ir Mykolas Šinkūnai.

Jiems metai gal ir nebuvo geri, bet kad sunkūs – tai ne. „Nei ligoninėn pakliuvom, nei sveikata labai nesiskundėm. Ką jau bekalbėti – metai daro savo, šokti juk nebeisi. Tik į šokančius dar gera nueiti pažiūrėti. Gyvenime viskas greta – tos pačios akys juokias, tos pačios verkia. Tik metų pabaiga nelabai – aplink daug mirčių. Ir brolis Antanas-Gediminas jau nebeskaitys laikraščio. O taip laukdavo naujienų iš savo krašto... Lapkričio mėnesio laikraštį dar nusiuntėm, šito jau nebeperskaitys...“

Bronė Dicevičienė. „Nieko įsidėmėtino nebuvo. Metai pilki. Vaikai atvažiuoja ir vėl išvažiuoja. Kartais ir ašarą norisi nubraukti, nors rimtos priežasties lyg ir nėra. Nieko blogo neatsitiko, nelaimės aplenkia. Sėdim abu ir tiek. Kaip greitai tas gyvenimas prabėgo! Anksčiau dar daug kur norėdavos nueiti, nuvažiuoti, o dabar jau niekas neįdomu. Ir kodėl taip? Nuotaika

jau nebe ta?..“

Julija Deveikienė. „Metai buvo laimingi. Paminėjau jubiliejų. Sulaukiau dukros su anūke iš Amerikos, pabuvo net tris savaites. Buvo labai gera. Anūkė į pirmą klasę pradėjo eiti – vėl gera. O bendruomenėj visokie susitikimai, ekskursijos, šventės – aš visur einu, visur dalyvauju. Man visą laiką gerai, nesiskundžiu gyvenimu. Jei kas sako, kad blogas gyvenimas, aš sakau, kad man gerai. Man gyventi įdomu“.

Ramunė Palskienė. „Metai buvo įdomūs. Dėl vaikų. Jie auga, keičiasi. Ir pati keitiesi. Atsirado daugiau laisvo laiko, kai jie paaugo, dažniau išeinu, atsirado noras ir galimybė susitikti su žmonėmis, daugiau dalyvauti renginiuose, nes ir vaikai dalyvauja“.

Aldona Driukienė. „Metai buvo laimingi. Lapkričio 27 d. atšventėm auksines vestuves – mes kartu jau 50 metų. Vaikai suruošė šventę. Dar ir dabar

tvarkau gėlių puokštes. Net nesitiki, kad jau tiek. Kad tiek daug kartu pragyventa... Metai laimingi buvo ne tik dėl jubiliejaus, bet ir dėl daugelio gražių dalykų, kurie buvo mūsų gyvenime. Nors gruodis prasidėjo mylimiausio dėdės netektimi, bet mūsų gyvenime suskaičiuočiau daugiau laimingų, nei nelaimingų dienų. Buvo daug šviesių akimirkų, apie kurias dažnai galvoju ir prisimenu. Dėl jų galiu sakyti, kad metai buvo laimingi. Laimingi, nes galiu džiaugtis kitų laime, pasiekimais, gražiais gyvenimais. Ir dėl to irgi esu laiminga“.

Jūratė Šinkūnienė. „Metai buvo įdomūs. Daug keliauta, aplankiau Korfu ir Rodo salas, Maltą, buvom Ventspilyje ir Palangoje. O kelionės – tai įspūdžiai, naujos patirtys, sutikti įdomūs žmonės. Šiais metais keliavau ir po Lietuvą (Plungė, Telšiai, Kretinga), aplankiau draugus, dalyvavau šventėse.

Įspūdžių labai daug, naujų ir netikėtų. Sveikata leido treniruotis, važinėti su slidėmis, vaikščioti su šiaurietiško ėjimo lazdom. Anūkai sveikesni nei pernai buvo. Dėl to ir laiminga. Ir Tauragnuose gyvenimas įdomus, dėl to reikia džiaugtis“.

Povilas Šinkūnas. „Metai įdomūs. Įgyvendinau daug naujų idėjų savo ūkiui, palengvinau buitį. Žmonės, kurie domisi technika, ėjo, važiavo, žiūrėjo, net kopijavo tai, ką padariau. Man pačiam knietėjo pažiūrėti, ar aš galiu. Galiu, padariau – ir tuo esu patenkintas. Vasara buvo graži, keliavom, nenuobodžiavom. Kelionės, šventės – įdomiai leidom laiką. Esu namisėda, bet savo gyvenimu patenkintas. Gyvenime yra daug dalykų, nebūtinai didelių, kurie mane džiugina“.

Apolonia ir Leonas Marčiulioniai. Geresni, įdomesni nei visada. Vasarojom Palangoje. Lina su šeima ir Ina – seniai taip visi bebuvom. Nors oras buvo nekoks, bet smagu, kad visi kartu. Žiūrėjom spektaklį Vilniuje –

nuvežti, parvežti, viskuo pasirūpinta. Pilaitės bažnyčioj klausėm kunigo Ričardo Doveikos pamokslo. Kaip tik po Paryžiaus įvykių buvo. Kokia kunigo erudicija, dvasingumas! Jis moka paliesti žmogaus vidų, išsini turtingesnis. Ne vieno akys mačiau ašaras. Negaliu pamiršti dviejų berniukų, gal 9–11 metų. Bažnyčioje jie buvo vieni, be tėvų. Bet kaip puikiai elgėsi, vyresnysis prižiūrėjo mažąjį, ir ne šiaip stovėjo, o meldėsi, dalyvavo mišiose. Koks gražus, derantis tokioje vietoje elgesys. Pasakiau tai kaip pamokymą. Ir dar įdomu, kad pradėjom naudoti „Skype“ programą. Kalbamės su Rugile (anūke), su dukra Ina, kuri dabar dirba labai toli, Kinijoje. Jaučiamės einantys kartu su naujovėmis“.

Vladas Atkočius. „Gyventi įdomu, bet metai buvo kaip visada, kaip ir kiekvienai. Esam dar sveiki, norim dar gyventi. Vaikams vėlgi gyvenimas sekas, todėl ir patenkinti. Vasara užpildyta rūpesčiais – daržai, bet nesunku. Gal, būdami senjorais, turėtumėm labiau dejuoti, gyventi vaikų ir anūkų rūpesčiais, bet mes patenkinti, kad gyvenimas Tauragnuose įdomus ir gyvas. Mums gerai, nes dar esame kartu“.

Loreta Juškėnienė. „Manau, kad 2015 metai man buvo kūrybingi. Repetacijos, po to spektakliai... Žmonių šypsenos ir šilti atsiliepimai... Kas gali būti

geriau? O kupini vilčių ir svajonių – ateinantieji“.

Gintarė Kunickaitė. „Man 2015 metai buvo sunkūs, nes per juos teko apgalvoti tai, kuo noriu būti ateityje ir pasirinkti tinkamą kelią. Taigi tapau Kauno kolegijos pirmo kurso studente ir tikrai dėl to nesigailiu. Nežinau, kaip seksis ateityje, tačiau dabar tai teikia džiaugsmo: nauji žmonės, naujas miestas – kitoks gyvenimas. Taip pat niekuomet negalvojau, kaip per tokį trumpą laiką galima pasiilgti savo krašto ir kad taip gera vėl išvysti jau nuo senų laikų pažįstamas vietas“.

Vilma Valienė. „2015 metai man buvo tiesiog gražūs... Dirbu mėgstamą darbą, džiaugiuosi, kad vadovauju dviems kolektyvams, kuriuose dalyvauja puikių sielų žmonės. Su jais būdama aš jaučiuosi gerai ir esu laiminga. Džiaugiuosi savo šeima, kuri mane myli ir visada palaiko, o ypač sūnumi Aidu, kad

jis yra labai geras, protingas ir siekiantis savo tikslų. Visiems mane mylintiems žmonėms ateinančiais metais linkiu sveikatos, kurios nenupirksi už jokių pasaulio pinigų, santarvės namuose, džiaugsmo širdyje ir laimės kiekvieną dieną...“.

Gražina Grašienė. Metai – tai ne viena akimirka. Gal kaip ir daugumai žmonių jie buvo, yra ir bus visokie. Diena sunkesnė, diena lengvesnė... Mokėjime džiaugtis, šypsotis ne tik lūpomis, bet ir širdimi, pasistenkime kiekvienoj akimirkoj rasti gėrio ir grožio, neverkšlenkim dėl sunkumų (jie grūdina) ir kiti metai bus dar geresni nei nueinantys“.

Aldona Budreikienė. „2015 metais aktyvus „vėžio ženklas“ viską vertė aukštyl kojom arba „iš kojų“ savo netikėtumais. Dar tebešildo susitikimas su kurso drauge iš Varėnos po 40 metų – atpažinom

viena kitą Utenos miesto šventėj. Atsitiktinis susitikimas su buvusiu kaimyne iš „lėlių vystymo laikų“ Sunkesnė akimirka kažkas nelauktai nudžiugino, padėjo... Vis dar lydi mielos akimirkos su vaikais... Metai buvo margi, vyravo šiltos spalvos“.

Nijolė Šuminienė. „Laimingi! Jaunystėje perskaičiau ir įsiminiau visam gyvenimui žodžius: „Laimė: kiekvienam ji kitokia: alkanam duona, trokštančiam – vanduo, skęstančiam – draugo ranka“. Man laimė – mane supantys patys artimiausi ir mylimiausi žmonės – mano šeima. Laimė, kai nesėkmės neranda kelio į namus, kai galiu žmonėms suteikti nors akimirka džiaugsmo. Būkite ir Jūs laimingi!“

Kokie 2015-ieji buvo mūsų šeimai? Vyras sako, kad buvo visko: daug laimės suteikė dukros vestuvės ir sūnaus diplomas. Jų sėkmingai besiklostantys gyve-

Policijos informaciją mūsų laikraščiui pateikė Prevencijos poskyrio apylinkės inspektorių veiklos grupės tyrėjas Egidijus Rožė

Užregistruota nusikalstamų veikų

Užpalių seniūnija – 38; Vyžuonų sen. – 19; Sudeikių sen. – 17; Daugailių sen. – 21; Leliūnų sen. – 38; Utenos sen. – 34; Kuktiškių sen. – 9; Saldutiškio sen. – 28; Utenos miestas – 389; **Tauragnų sen.** – 19.

Pagrindinės nusikalstamos veikos Tauragnai

2015 m. sausio-spalio mėn.

Viešosios tvarkos pažeidimas – užregistruota 0, ištirta 2; **kelių transporto eismo saugumo pažeidimas** – užregistruota 1, ištirta 0; **nužudymas** – užregistruota 1, ištirta 0; **turto sunaikinimas** – užregistruota 3, ištirta 0; **fizinio skausmo sukėlimas** – užregistruota 3, ištirta 0; **vagystė** – užregistruota 11, ištirta 3.

Viena Tauragnų gyventoja yra jaunoji policijos rėmėja. Mygtukus Tauragnai turi 4, rėmėjus 2.

Lapkričio 25-ąją Lietuvoje į apyvartą buvo išleistas naujasis 20 eurų banknotas. Policija ragina gyventojus būti budrius, įsidėmėti naujojo banknoto apsaugos požymius ir nepakliūti į sukčių pinkles.

Naujajame 20 eurų nominalo banknote panaudota banknotų apsaugos naujovė – langelis su portretu hologramoje. Kupiūrą laikant prieš šviesą, langelis tampa skaidrus ir jame išryškėja Europos portretas, matomas iš abiejų banknoto pusių. Svarbu paminėti ir smaragdo spalvos nominalo skaičių. Kreipiant banknotą, blizga skaičiaus viršutinė arba apatinė dalis. Skaičiaus spalva, variant banknotą, kinta iš ryškiai žalios į sodriai mėlyną.

Policija ragina gyventojus, prekybininkus, kitus asmenis atkreipti dėmesį į gaunamus ar pateikiamus banknotus ir pastebėjus galimus padirbimo požymius, nedelsiant pranešti artimiausiai policijos įstaigai.

Taip pat policijos pareigūnai perspėja, kad naujuoju banknotu įvedimu į apyvartą gali pasinaudoti ir sukčiai, bandantys apgaule išvilioti pinigus. Sukčiai gali apsimesti valstybės institucijų pareigūnais, bankų tarnautojais ir telefonu arba tiesiogiai siūlyti pakeisti senos serijos eurų banknotus į naujos serijos, prašyti el. bankininkystės duomenų ir kt.

Policija primena:

- valstybės ar bankų darbuotojai niekada nesiūlo nei namie, nei gatvėje pakeisti eurų banknotų;
- niekas iš bankų ar valstybės tarnautojų nesurašinė pinigu numerių ar jų sumų;
- valstybinės institucijos ar bankai telefonu ar tiesiogiai neprašys atskleisti elektroninės bankininkystės duomenų ar mokėjimo kortelių kodų.

Nepamirškite – jei manote, kad susidūrėte su sukčiais, nedelsdami skambinkite bendruoju pagalbos telefonu 112.

Būkite budrūs!

Policijos pareigūnai pastebi naują sukčiavimo būdą – pasiimant greitąjį kreditą žmogui lieka įsipareigojimai.

nimai kiekvieną dieną džiugina ir nors akimirksniu leidžia pamiršti vis nesitraukiančias ligas. Liūdna, o tai pasakys kiekvienas žvejys, kad šiais metais gamta neleido žvejoti tada, kada norisi. Tai lyja, tai vėjas, tai banga didelė! Neparnešė man vyras auksinės žuvelės... Gal kitais metais. Šiais metais aš jos ir nelaukiau. Jei vienoj vietoj sunkiau, tai atsiranda kitkas, kas džiugina. Šeima, darbas, visokios veiklos labiausiai teikė pasitenkinimą. Buvo ir sunku, nes negaliu padėti artimam žmogui. Metai buvo įdomūs, nes sekasi darbe, džiaugiuosi, kad dirbu ten, kur man įdomu ir gera. Laimingi, nes myliu ir esu mylima. Gražūs, nes vaikai pripildė jį šviesių spalvų. O vilčių aš visada turiu – negyvenčiau, jei nebesvajočiau ir nebetikėčiau ateitimi ir pačiu gyvenimu.

Su geriausiais linkėjimais laikraščio skaitytojams – **Bronė Juknevičienė.**

Gruodžio mėnesio jubiliejai Sveikiname!

*„Kad nebūtų naktų bemiegių,
Kad nebūtų klaidžių takelių,
Kad į širdį tik meilė belstųs
Ir pati nesiliautų mylėti,
Kad metai ne šuoliais verstųs,
O prisėstų šiek tiek pailsėti...“*

50 metų sukanka **Dariui Gaižučiui**
iš Daunorių ir tauragniškiui
Renijui Pernavui;

60 metų sukaktį švenčia tauragniškę
Vitaliją Šlepikienę;

75 metai sukanka tauragniškėms
Gražinai Čečergienei ir Elenai
Grigaliūnienei;

80 metų jubiliejų švenčia
Adėlė Mameniškienė iš Aukšttaglynio
viensėdžio.

Pareigūnai įspėja žmones būti atsargesnius, nepasitikėti nepažįstamaisiais, siūlančiais atsidaryti sąskaitas, neperduoti savo prisijungimo prie el. bankininkystės duomenų.

Pareigūnai fiksuoja atvejus, kai į mažą miestelį ar kaimą atvykę nepažįstamieji suranda žmones ir įkalba juos už tam tikrą atlygį atsidaryti sąskaitą. Žmonės informuojami, kad į asmens sąskaitą bus pervestos piniginės lėšos, o jam tereikės jas paimti ir perduoti nepažįstamiesiems. Kartu žmonių paprašoma suteikti prisijungimo prie asmens sąskaitos duomenis. Pasinaudojant į tokį prašymą atsiliepusių žmonių vardu, nuotoliniu būdu yra gaunami kreditai iš vartojimo kredito bendrovių, lėšos pervedamos į asmens sąskaitą. Sąskaitos savininko prašoma šias lėšas paimti iš banko ir perduoti nepažįstamiesiems. Gavęs pinigus jis dingsta, o žmogui lieka nusikaltėlio prisiimti įsipareigojimai už paimtą greitąjį kreditą.

Tokios nusikalstamos veikos taikiniais dažniausiai tampa socialiai pažeidžiami, lėšų stokojantys ir mažiau finansiškai raštingi asmenys, kurie turi nepakankamai žinių apie elektroninę bankininkystę.

Šios paslaugos vartotojams verta žinoti, kad piktavaliai, turėdami prisijungimo kodus, gali prisijungti prie banko klientų sąskaitų ir panaudoti visas pinigines lėšas (pervesti į kitą sąskaitą, nupirkti prekes ar užsisakyti paslaugas), esančias einamosiose sąskaitose. Taip pat gali nutraukti terminuotus indėlius, pervesti į einamąsias sąskaitas ir jas taip pat ištuštinti. Jei sąskaitose nėra lėšų, tikėtina, kad piktavaliai gali pasinaudoti pačio banko ar greitųjų paskolų bendrovių teikiamomis paslaugomis, kurių metu paskolos per trumpą laiką yra pervedamos į einamąsias sąskaitas, o šios aukščiau paminėtais būdais ištuštinamos. Taip pat galima peržiūrėti visus asmens duomenis (dalį jų pakeisti), peržiūrėti pirkimus ir kitą jautrią informaciją, prieiti prie kituose susijusiuose portaluose esančios jautrios informacijos, pvz., Mokesčių inspekcijos, Sodros.

Lietuvos policija glaudžiai bendradarbiauja su Lietuvos banku ir imasi prevencinių priemonių įspėti gyventojus apie galimą sukčiavimą. Komerciniai bankai perspėti, jiems rekomenduota imtis

papildomų įmanomų informavimo apie tokius pavojus priemonių. Klientus aptarnaujantys bankų darbuotojai raginami žodžiu perspėti socialinės rizikos asmenis apie galimas rizikas dėl prisijungimo prie sąskaitos duomenų perdavimo tretiesiems asmenims. Kilus įtarimui ir matant, kad lėšos yra gautos iš vartojimo kredito bendrovės, paklausti kliento, ar jis apie tokius prisiimtus įsipareigojimus žino.

Užbaigiame rubriką „Kai aš mažas buvau“.
Gruodžio mėnesio laikraščiu į vaikystę nusikelti
paprastiau bendruomenės pirmininkę
Danguolę Grabauskienę

Šiose nuotraukose šviesi ir laiminga **Danguolės Sidabraitės** vaikystė. Nors gyvenimas kaime lengvas nebuvo, tėvai sunkiai dirbo fermoje, o šeimoje augo keturi vaikai, bet sako, kad vaikiška atmintis nieko blogo neprisimena. Prisimena eglę, aukštą, iki lubų, papuoštą Kalėdoms, naujus žaisliukus. Senelį, su maišu ant pečių atnešantį duonos ir batonų iš Rokiškio. Nors duonos, regis, niekada netrūko. Bent jau vaikui taip atrodė. Prisimena, kaip visi vaikai, žiūrėdami pro langą, laukdavo tėvų, parvažiuojančių su arkliu namo iš darbo fermoje. Iš tolo pamatydavo artėjant žiburėlį – tėvai pasišviesdavo *liktarna*. Vieną kartą nesulaukė, tai verkdami tamsoje išėjo ieškoti. Tėvus susitiko pakeliui. Danguolė užaugo be „beržinės košės“, prisimena vienintelį tėtės kepsTELėjimą jai kepure, nes trukdė vyrams kult. O kūlė, prisimena, dar spragilais. Dar prisimena, kaip vaikystėje gaudydavo kieme vištas ir vis pargriūdavo... Visa tai prisimena ji pati ir šiame straipsnelyje tik jos pačios, dar vaiko, prisiminimai. Kaip ir istorijos nuotraukose.

Pirmoje nuotraukoje Danguolė (jai dar nėra ketverių, stovi viduryje tarp seserų), pusbroliai ir pusseserė per brolio krikštynas. Visi pasipuošę, mergaičių plaukuose balti kaspiniai. Brolio gimimas buvo didelis įvykis giminėje, juk augo šeimoje trys mergaitės. „Dėdė, jis gyveno Rokiškyje, su mašina (nuotraukoje, beje, ta pati mašina) parvežė mamą su broliu namo. Išlipa mama su koku gniužulu, įbėga kambarin, numeta tą gniužulą ant lovos ir puola prie mūsų...“. Šis prisiminimas turbūt ryškiausias, ką pati prisimena iš ankstyvosios vaikystės.

Vienintelė nuotrauka su močiute (tėčio mama). Čia mergaitė gal penkeri. Močiutę prisimena labai menkai, jai čia jau nemažai metų, nes jos sūnus, Danguolės tėtė, vedė vėlai, sulaukęs per keturiasdešimt metų. Mama ištraukė dukras iš lovų, liepė greitai greitai rengtis ir eiti fotografuotis, nes močiutė išvažiuoja gyventi pas dukterį į Kauną. Prisimena, kad močiutė verkė, matyt, nenorėjo niekur važiuoti iš savo gimtųjų vietų, kuriose pragyveno visą gyvenimą. O jos anūkės linksmos, jos nelabai ir suprato, kas vyksta. Danguolė sako, kad „aš gal buvau miegalė, nes apsirengusi nei šiaip, nei taip – kokiais *marškiniokais*. Gal su jais ir miegojau. Ir kasos išsidraikiusios“.

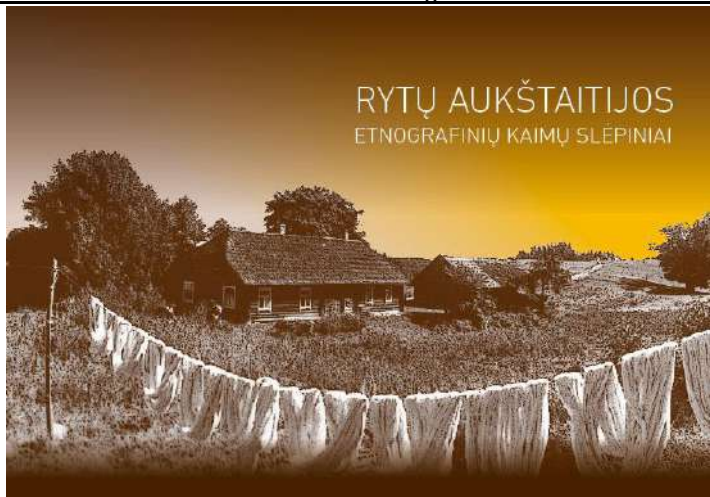
Danguolės vaikystės nuotraukų išliko daug, nes pusbrolis, kuris buvo daug vyresnis, turėjo foto aparatą ir, kai atvažiuodavo iš Kauno, vis nufotografuodavo.

Rubrika „Kai aš mažas buvau“ baigėsi. Man buvo įdomu, nes kiekviena nuotrauka – tai ištisa istorija, ir pačių žmonių, kurie juose užfiksuoti, ir laikmečio. Ačiū visiems, kurie nepatingėjo atsiversti senų albumų. Viliuosi, kad ir Jums buvo gera sugrįžti į vaikystę. Man buvo gera klausyti ir rašyti, todėl tikiuosi, kad pasakotojų ir savo geras emocijas aš perdaviau ir Jums.

Pabaigoje – prašymas. Šiais metais dar susitiksime renginiuose kultūros centre. Pasiūlykite naujų idėjų laikraščiui. Jūs esate skaitytojai, o mes norime, kad būtų įdomu.

Bronė Juknevičienė

Nuotraukos Dainiaus Atkočiūno,
Laimutės Čepukienės, Alvydo Danausko,
Danguolės Grabauskienės, Bronės
Juknevičienės, Alfonso Sinkevičiaus, Aldonos
Tartilienės, Žymanto Trimonio, taip pat iš
asmeninių archyvų.

RYTŲ AUKŠTAITIJOS ETNOGRAFINIŲ KAIMŲ SLĖPINIAI

Kviečiame į knygos „Rytų Aukštaitijos etnografinių kaimų slėpiniai“ pristatymą Tauragnų kultūros skyriuje **gruodžio 19 d. 15 val.**

Renginyje koncertuos Utenos vaikų lopšelio-darželio etnografinis ansamblis „Kupolytė“ ir Tauragnų kultūros skyriaus folklorinis ansamblis.

Leidiny s parengtas įgyvendinant Šv. Kazimiero ordino Utenos apskrities komtūrijos projektą „Rytų Aukštaitijos regiono Utenos krašto etnografiniai kaimai. II etapas“. Leidinio sudarytoja – Zita Mackevičienė.

Atsiminimus apie Strazdų, Šuminių, Vaišnoriškės, Varniškės, Šiaudiniškio kaimus užrašė Danguolė Grabauskienė, Bronislava Juknevičienė, Nijolė Šuminienė.

Kviečiame visus į pristatymą, kurio metu norintys galėsite įsigyti šią knygelę (nemokamai).

PADĖKA

Netekti artimo žmogaus labai sunku. Kai mirtis pasiglemžia vaiką – skausmas nepakeliamas. Ačiū visiems, kurie buvote kartu su manimi, padėjote, užjautėte tragiškai žuvus sūnui Daliui Musteikiui. Visada būsiu dėkinga giminėms, artimiesiems, kaimynams, Tauragnų parapijos klebonui Broniui Šlapeliui, bažnyčios choristėms, padėjusiems šią sunkią valandą.

Irena Musteikienė

A+TA *Seniūnijoje*

lapkričio mėn. mirė

POVILAS VYTAUTAS ŠINKŪNAS, 81 metų,

Šimkūnų kaimas;

Gruodžio mėn.

VERONIKA STANKELIENĖ, 93 metų,

Sėlės kaimas.

Užjaučiame artimuosius

Redagavo ir maketavo Danguolė Grabauskienė
Spausdino Utenos spaustuvė